

- תורה, וכאן הלכה. מה הטעם?
אלא משום שמקום זה שנקרא
הר סיני, תורה שבעל פה למדה
את משה לקשר קשרי האמונה.
אותן עשר נטיעות שנטע הקדוש
ברוך הוא, שאחזו אותן באותו
מקום שנקרא ערב שביעית,
ויעשו פרי באותו בית סאה, כדי
שיבא מזון לעולם בשביעית
הזו, שאין להם מזון אלא
מאותה שנה ששית שזרעים בה
זרעים. זהו שכתוב (הושע י) זרעו
לכם לצדקה וקצרו לפי חסד. מה
שזרעים יהיה לאותו מקום
שנקרא צדקה שלמה, ואז וקצרו
לפי חסד, אז יהיה טוב העליון.
ומי הוא לפי חסד? זה אברהם.
בא ראה, למטה שבעה מעשים
יש ביניהם. זריעה - פנגד האם
העליונה, זהו שכתוב (בראשית מו)
הא לם זרע. קצירה - פנגד דרגת
אברהם, זהו שכתוב [ו]קצרו
לפי חסד. דישה בחרוץ - פנגד
דרגת יצחק, שעושה דין ומפריד
תבן מאותו בר. דין מפריד ממנו,
ועושה דין ברשעי העולם, ואז
הוא (תהלים לד) פמץ לפני רוח.
ורוח הזו זו הדרגה של יעקב,
שכתוב (בראשית מה) ותחי רוח
יעקב, וכנגדו זורה. ואותו המץ
נתן לאש למאכל. טוחן - פנגד
דרגת משה. לש - פנגד דרגת
אהרן. אופה - פנגד דרגת צדיק,
ונעשה לחם בידו של צדיק
באותו אור שיש בציון. זהו
שכתוב (תהלים קלו) נתן לחם לכל
בשר. בתחלה ל"כל", ואחר כך
לאותו מקום שנקרא בשר. ומה
זה לחם? זה הקיום.

ובשנה השביעית הזו לא עושים
מלאכה, אלא אוכלים אותו לחם
שנתן להם בשנה הששית, וכל
העולמות נחים בחדוה. וכל
העניים והעשירים, כלם שוים

שבעל פה אוליפת ליה למשה לקשרא
קשרין דמהימנותא.

אינן עשר נטיעין דנצב קדשא בריך הוא,
דהא אחיד לון בההוא אתרא דאקרי
ערב שביעית ויעבדון פרי בההוא בית סאה,
בגין דאייתי מזונא לעלמא בהאי שביעית.
דלית לון מזונא אלא מההוא שתא שתיתאה
דזרעין בה זרעין, הדא הוא דכתיב (הושע י)
זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד, מה
דזרעין יהא לההוא אתרא דאקרי צדקה
שלמה, וכדין וקצרו לפי חסד פדין יהא טיבו
עלאה. ומאן איהו לפי חסד דא אברהם.
ותא חזי לתתא שבעה עבידן אית ביניהון.
זריעה ללקבל אימא עלאה, הדא הוא
דכתיב (בראשית מ"ו) הא לכם זרע. קציר"ה ללקבל
דרגא דאברהם הדא הוא דכתיב וקצרו לפי
חסד. דישה בחרוץ ללקבל דרגיה דיצחק
דעביד דינא ואפריש תבן מההוא בר. דינא
אפריש מניה ועבד דינא ברשיעי עלמא וכדין
אינהו פמוץ לפני רוח. והאי רוח דא דרגא
דיעקב דכתיב (בראשית מ"ה) ותחי רוח יעקב,
ולקבליה זורה והוא מוץ לאשא אתייהיב
למיכל. טוחן ללקבל דרגא דמשה. ל"ש
לקבל דרגא דאהרן. אופ"ה ללקבל דרגא
דצדיק ואתעביד לח"ם בידו דצדיק
בההוא אור דאית בציון, הדא הוא דכתיב
(תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשר. בקדמיתא
לכ"ל ולבתר לההוא אתר דאקרי בשר ומאי
לחם דא קיומא.

ובהאי שתא שביעתא לא עבידן עבידתא,
אלא אכלין ההוא לחם דאתייהיב
להו משתא שתיתאה. וכולהו עלמין בחדוה
נניחין וכולהו מספני ועתירי כולהו שוין